

Bylo nááádherně! Roztáhla jsem závěsy a v tu chvíli jsem roztáhla i hubu kolem celý hlavy. SNĚŽIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII!! Všude bílo, čisto, ticho a padaly veliký vločky. Bylo jasné, že to dlouho nevydrží, takže jsme si to museli užít aspoň ráno, co to šlo. Narvala jsem ledvinku, popadla balonky, čoklidy a už se mazalo ven. A tam čekal bubááák, veelikej bubák. Teda podle Talimůry. Podle Rumíčka to byla prostě jen paní s hrablem a bylo nutno se jít družít. Takže ten malej smeták vůbec neposlechnul a místo toho, aby šel z podesty spořádaně se mnou, seběhnul to honem za tou paní. Moc dobře věděl, že mám plný ruce Fleků, tak proč toho nevyužít. Tali začla bafat a jančit. Takže jsem jí to rázně zatrhla, páč bych nerada skončila v kotrmelcích a dolů musela jít v klidu, takže pěkně schod po schodu, žádný kolotoče. A pak jsme šly toho bubáka prozkoumat □ . Paní byla moc hodná, a vstřícná, takže v klidu stála, smála se a nechala nás dojít až k ní a seznámit se. Málokdy člověk potká takhle spolupracující osobu. Po seznámení bylo naopak zase terno, tu flekatici dovést k tomu, že paní nebude otravovat □ .

A pak konečně už jsme mohli jít normálně. Pěkně k rybníčkům. Nandat košíček a šup..”Volno Talinko, utíkej si štrachat do rákosí. My si tady budeme s Rumíčkem házet mežitím, jo?..... Ale, aleeee? Copak? Rákosí madam nezajímá? Radši běží k nám? Tak jo, jasně, to musíme taky hodit ten balonek....” a mám plný ruce práce, komu házet dřív. A navíc musím korigovat Rumíčka, páč on se upíchnul na ten balonek co má Tali. Ten jeho prostě není tak zajímavěj. Jenže já nechci, aby Tali dodrbala i tenhle poslední žužlobalonek, který je jakoš takoš funkční, do podoby toho co je v jejím držení. Ten už to totiž má za pár a do švestek to rozhodně nedá. Připadám si jak cirkusovej žonglér □ □ a balonky lítají vzduchem, co to jde.

Tali pak jde prozkoumat myšohromadu a my se s Rumíčkem přesuneme nahoru, aby nás tam Fleky vzápětí hned přepadly. Ani jednou, ani jednou za celou tu dobu jsem ji nemusela volat!!!! Pak “ukradne” balonek a běží s ním zpátky dolů. A protože má ten, přesně ten, kterej dneska Rumíček potřebuje, letí to zrzavý pako za ní a nechá ten svůj kdesi. A to teda ne-e.

“Rumooooši! Rumouši, kde máš balonek?”

“Tam dole přece, Tali s nim utíkla!”

“Ne, to teda nemáš, ten tvůj leží někde támhle. Kdes ho nechal, no?”

“Aaachjoo!” běží otráveně pro ten svůj, který ho ovšem momentálně vůbec nezajímá. Akorát, když se s ním vrací, vyběhne Tali zpátky za námi a..... svůj torzo balonku nemá.

“Talimůroo! Ty důro, kdes nechala ten balonek, ty joudo?”

“Aha! Vidiš!” otočí to a pere to zpátky. Jsem zvědavá, s jakou se vrátí. Ešivá se teda vrátí □ a naopak toho nevyužije k nějakému nežádoucímu výletu (za ten poslední panelák třeba, to by se přímo nabízelo...)

“Heeelee, heele, mááám!!!” hopíká šťastně nahoru, pohybuje se trochu jako splašenej houpací konik.

“No ty si ale výýborná, ty pipino jedna! Uka, dáme dobrůtku!” A zase jdu házet balonky. Ale teď už to nebude jen tak zadáčo. Dáme si hezky povel Sedni a čekej. Odpochoduju, mrsknou balonky a vypustím je na povel a pak utíkáááááám do kšá! Neuteču daleko a Rumíček mě přepadne. Tali si lehla a žouželí si balonek. Využiju toho a posílám Rumíčka oookoooo hřiště. Letí prostorem jako šílenej a.... když mu hodím balonek jako odměnu, letí k Talimůře, páč on zkrátka potřebuje ten její rozžvejknutej. Drapnu teda balonek a utíkám kolem hřiště na druhou stranu. Rumouš letí a Tali sedí a čučí □ .

“Poběž k nám holčičko, no honeem poood!” a už letí taky. Prorveme hrst odměn košíčkem a já si vezmu balonky. Chci, že se teď budeme pohybovat normálně a půjdeme se taky jen tak projít (a někteří-tedy některé, možná i škodit □) . No chtít můžu, ale to je asi tak šécko, co teda taky můžu. Páč ti dva se pustí do masakéra a lítají sněhem. Krosí zatačky, padají přes sebe, zabíjej se, přeskakují a řáděj jak když vypustíte do prostoru cirkus. Stojím a usmívám se jako ten pitomeček. A snažím se je manévrovat do prostoru, kde nehrozí, že by se někdo vyskytnul, aby se nestala nehoda. Kupodivu se první uklidní Talismanka a přijde vytlemeně pro dobrůtku. Rumouš ještě hopíká jak na pérkách a zabíjí jí z boku.

Pak si v dálce všimnu labradůry Denisky. Je jasný, že půjdou k nám, tak se hnedle chopím příležitosti. Oba psy zastavím. A kupodivu je to Štajnidlo, kde svůj pokyn musím zdůraznit. Páč jak je rozpumprdlíkovanej letěl by hned z první. Tali si posadím a ona poslušně sedí a vyběhne skutečně až po svolení.

No a pak už je to jeden velkej blázinec ☐ . Ponivadž Deniska je taky magor, je bytelná, nerozbitná a ráda se nechává valchovat. Takže je tam jedna velká hromada, která se rasí navzájem. Štajnidlo využije situace a zločinecky mi čórne z kapsy balonek, aniž si toho všimnu!!

“Aaaa holkyýýý chytte si mě, která to dokáže!” a hra pochopitelně dostává jinou šťávičku. Holkám se nedaří a nedaří a tak Tali přijde za mnou.....!! Hmm, to čučičm teda, že jí to napadlo. A jasně, jasně, už tahám z kapsy torzobalonek. Panička od Denisky učiní totéž balonkem Denisky a to už nastává blázinec na entou. Všichni se okrádaj navzájem a lítaj jako pomatený. : D .

“Šmárjá! Já zapomněla, že musím do práce a oni už u jeptišek tloukli sedmou!” Ta půlhodina prchla jak Talimůra. Panička od Denisky mě nabádá, ať nechodím do práce a zůstanu doma ☐ . To bych ráda učinila, leč na to už je pozdě. Ale vědět, že bude sníh, tak jsem si tu dovču vzala. Takhle smolikov a my musíme mazat. Jenže.... to se evidentně dneska líp řekne, než učiní. Protože - ty balonky, že jo. Kupodivu je to RUMOUŠ!!, kdo se neudrží a při odchodu se trhne, protože panička Denisce hodila balonek. Původně poslušně odcházející Tali by byla padlá na svou krásnou makovici, kdyby si nechala ujít tuhle příležitost taky a vypálí za ním. Okradou nebohou Denisku a jsme v tom čísle znova. Má štěstí ten syčák zrzavej že - za á) mám malou časovou rezervu a taky za bé) že je jinak hrozně vzornej pes, takže mu to projde (a on to taky moc dobře ví, had jeden, proto si to lajsnul).

Druhej pokus už je úspěšnej a tak jdeme - Tali pěkně nevodítkově a pomalu - domů. Oba vylítaný, spokojený a mooc hodný. Dokonce tak byli někteří flekatí hodní , že když ještě během společnýho řádění vyběhli směrem k tomu poslednímu paneláku..... a pánčička pískla..... tak to otočili a letěli zpátky!!! Neuvěřitelný!!

Prostě nádherný ráno to dneska bylo. Jen teda ta časová rezerva se nějak smrskla a já pak doma lítala jak ti dva venku na tý louce ☐ . Ale to je jedno, stálo to za to.